

Hålvägar och stensättning på Husbymalmen

ARKEOLOGISK UTREDNING
OCH
ARKEOLOGISK FÖRUNDERSÖKNING

Fornlämning Husby-Oppunda 272 och 273
Husby gård 1:4, Husby-Oppunda socken,
Nyköpings kommun, Södermanland

Roger Wikell

Wikell Arkeologi

Hålvägar och stensättning på Husbymalmen

ARKEOLOGISK UTREDNING
OCH ARKEOLOGISK FÖRUNDERÖKNING

Fornlämning Husby-Oppunda 272 och 273
Husby Gård 1:4
Husby-Oppunda socken
Nyköpings kommun
Södermanland
2017

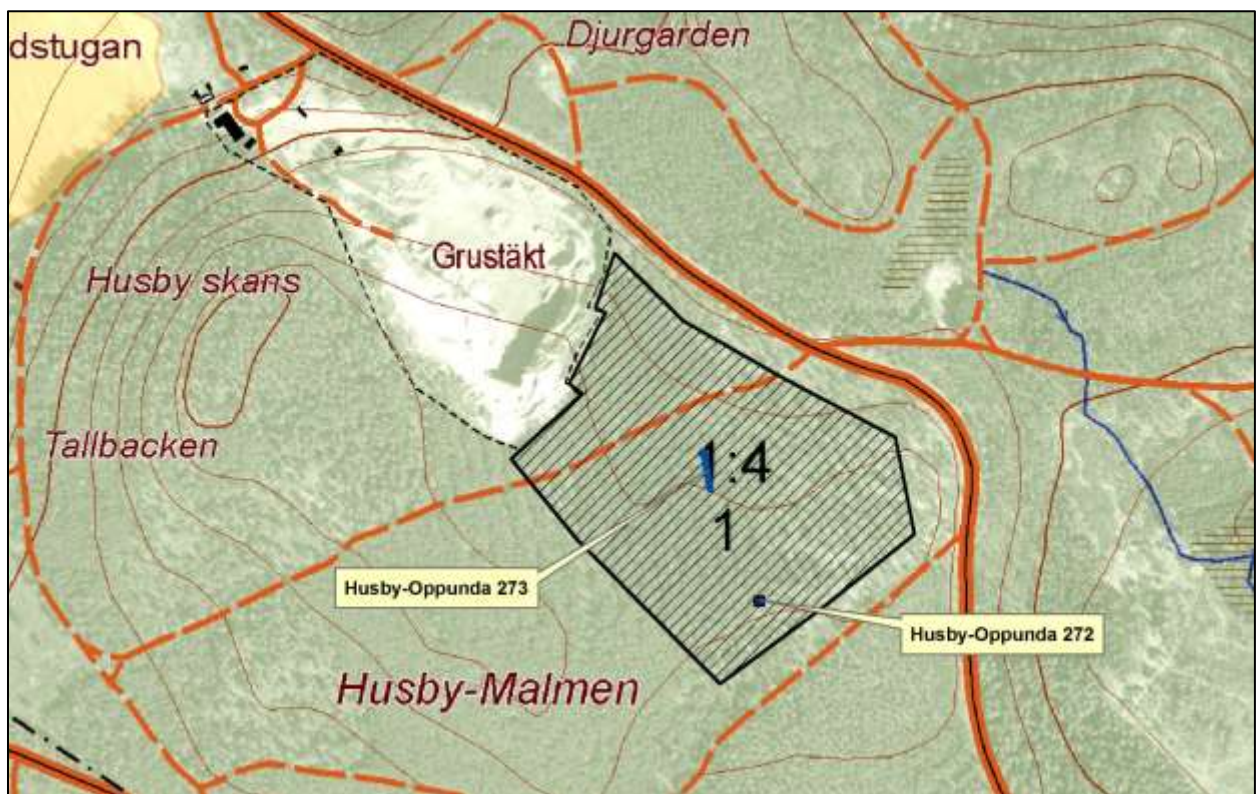
Wikell Arkeologi Rapport 2017:1
Roger Wikell

Wikell Arkeologi
Sjöbergsvägen 50
148 96 SORUNDA
e-post: roger@wikell.se

© Wikell Arkeologi 2017.
Rapport 2017:1.
Omslag: profil av vägbanken. Foto Mattias Pettersson.
Allmänt kartmaterial © Lantmäteriet Medgivande nr 695922.
Kartor och fotografier: Mattias Pettersson, Arkeologhuset.
ISBN 978-91-983108-1-8

Utdrag ur terrängkartan med undersökningsområdet markerat.

Utdrag ur digitala fastighetskartan. Utredningsområdet markerat med svart.

Innehåll

Sammanfattning	1
Bakgrund	2
Målsättning.....	2
Topografi och fornlämningsmiljö	3
Genomförande	4
Resultat.....	7
Referenslista	8
Figurer	9
Schakttabell	12
Administrativa uppgifter	13

Sammanfattning

På den stora Husbymalmen söder om Husby gård i Husby Oppunda socken planerades utvidgad bergtäkt. Länsstyrelsen tog då beslut om en arkeologisk utredning för att se om det fanns förhistoriska boplatser, gravar eller andra kulturminnen inom exploateringsområdet på åsen.

Vid utredningen i mars 2015 påträffades inga boplatser, trots att det inte är ovanligt med stenåldersboplatser på rullstensåsar i Södermanland. Däremot upptäcktes en oregistrerad hålväg och en hålväg/vägbank samt en fyrsidig stensättning. Stensättningen (Husby-Oppunda 272) ligger i krönläge på en stor strandvall. Intill stensättningen går en svagt markerad hålväg. I slänten 100 meter norr om stensättningen låg ett hålvägskomplex, som bestod av tre delar: hålväg genom strandvall, vägbank över svacka, och hålväg i slänt (Husby-Oppunda 273). Komplexet pekar i riktning mot stensättningen på krönet. Graven och hålvägarna synes utgöra en helhet. Liknande fornlämningsmiljöer med vägar och gravar är vanliga i Södermanland.

Med anledning av de nyfunna fornlämningarna tog länsstyrelsen beslut om arkeologisk förundersökning, vilken genomfördes i april 2015. På grund av att utredningen resulterade i en nyfunnen stensättning (Husby-Oppunda 272) var syftet att se om det fanns fler gravar i närområdet. Inga fler gravar eller hålvägar påträffades. Vägsystemet med hålvägar och vägbank (Husby-Oppunda 273) i norrsluttningen slutundersöktes och dokumenterades inom ramen för förundersökningen. Stensättningen (Husby-Oppunda 272) med den grunda hålvägen på krönet ligger fortfarande kvar orörda 2016.

Bakgrund

Under 1900-talet inleddes på allvar verksamheten med grustäkt på Husbymalmen. Här och var syns spåren efter små täkter, vilka idag är övergivna och igenväxta med träd och annan vegetation. Dock har en grusgrop fortsatt att användas ända till i dag, och det är den aktuella tåkten för detta ärende. Tåkten ligger alldeles intill Våg 53 och en kilometer sydost om Husby-Oppunda kyrka. En utvidgning av tåkten söderut har nyligen önskats av aktörerna som bedriver verksamheten. Det planerade utvidgning av tåkten omfattar 8 hektar.

Av okänd anledning har exploateringen av området försenats, alternativt uteblivit. Det var tänkt att stensåttningen med hålvåg (Husby-Oppunda 272) skulle vara föremål för arkeologisk undersökning (Lånsstyrelsens beteckning 431-2294-2015) tämligen nära i tid till arkeologisk utredning och förundersökning. Lånsstyrelsen önskade att de tre momenten med utredning, förundersökning och undersökning skulle presenteras i en sammanhållen rapport. När det nu är osäkert med fortsåttningen i ärendet har lånsstyrelsen beslutat att de två första momenten ska avrapporteras, vilket sker i föreliggande volym.

Den arkeologiska insatsen har skett enligt 2 kap. 11§ och 2 kap. 12§ Kulturmiljölagen. Sedan gammalt är det känt att rullstensåsar i Södermanland ofta hyser stenåldersboplatser. Likaså är gravfält och hålvågar från järnåldern vanligt i anslutning till åsar. Det var således väl motiverat med en arkeologisk insats.

Målsåttning

Uppdraget har haft flera frågestållningar utifrån vart i ärendeprocessen arbetet har befunnit sig.

1. Syftet under utredningen var att finna tidigare okända fornlåmningar och kulturlåmningar.
2. Under förundersökningen gållde det att avgrånsa eventuella objekt, klargöra om det finns fler anläggningar etc inom objekten samt beskriva deras omfattning och karaktär.

Resultaten ligger till grund för lånsstyrelsen vidare beslut i ärendet.

Topografi och fornlämningsmiljö

Det aktuella området ligger på Husbymalmen, en mäktig isälvsavlagring söder om Husby-Oppunda kyrka (Berg 1982). Rullstensåsar är vanliga i Södermanland, och genom sin storlek i både höjd och bredd dominerar åsen den södra delen av Husby-Oppunda socken. I övrigt kännetecknas bygden av breda dalgångar av karaktären fullåkersbygd. Det flacka landskapet uppvisar även många sjöar och våtmarker, de senare är ofta utdikade. Genom dalgången med sockenkyrkan går Husbyån. Vattendraget binder samman flera stora sjöar som Båven och Långhalsen.

I Kyrkbygden finns många fornlämningar som fornborgar, gravfält och runstenar. Särskilt utmärker sig två stora gravhögar vid Husby som pekar på att området har haft en central funktion under yngre järnålder (Wijkander 1983). Omedelbart intill kyrkan finns en våtmark som är registrerad som offerplats, vilket pekar på platsen har haft en central roll i förkristen tid. I närområdet finns flera teofora ortnamn som Torslunda, Vevelsta och Närlunda (Vikstrand 2001).

I Södermanland påträffas ofta stenåldersboplatser på åsar, vilka i regel har legat vid den dåtida stranden (Florin 1948; Pettersson & Wikell 2006). En boplatz finns också registrerad i södra delen av Husbymalmen, tämligen långt från det aktuella området. I övrigt är flera stensättningar och hålvägar registrerade liksom platser med tradition, gamla färdvägar (hålvägar) och gravar på Husbymalmen. De senare både i form av enstaka stensättningar och gravfält. Till sist finns några husgrunder från historisk tid samt milstenar införda i FMIS.

Genomförande

Den särskilda arkeologiska utredningen genomfördes i mars 2015. Resultaten från denna låg till underlag för länsstyrelsens vidare beslut inför nästa steg: en arkeologisk förundersökning. Den arkeologiska förundersökningen genomfördes under april 2015. Nedan följer först en redogörelse utredningens genomförande följt av förundersökningen.

Utredning

Insatsen inleddes med kartstudier. Först studerades fornminneskartan hos FMIS, Riksantikvarieämbetet, där alla kända fornlämningar finns registrerade. Kartan i FMIS har den vanliga Topografiska kartan som underlag, vilken snabbt ger en god översikt över terrängen inom det planerade exploateringsområdet. Redan en blick på höjdkurvorna ger en första fingervisning om stenålderns skärgård för den som är van att studera mesolitiska kulturlandskap i Sörmland och kan sin strandförskjutningskurva (Florin 1948; Nilsson 1926, 1968; Risberg 2003). Även det äldre kartmaterialet hos lantmäteriet studerades. Det finns kartor från Husby-Oppunda socken ända tillbaka till 1630-tal, men ingen som täcker det aktuella området förutom en rågångskarta från 1793 för Husby gård.

Kartstudierna visade att inga fornlämningar var kända inom det planerade området för utvidgad bergtäkt. På den topografiska kartan syntes inga uppenbara lägen för strandbundna mesolitiska lokaler. Det bästa syntes ändå vara det lägst belägna området närmast Väg 53. De långa öppna stränderna som så ofta bildas just på de högt belägna delarna av åsar dominerar området. Men i ett lokalt mikroperspektiv kan det finnas ypperliga lägen för ovan beskrivna strandbundna boplatser. En intensiv inventering i fält krävs för att finna dessa. Av erfarenhet vet vi att även de första bönderna under tidigneolitikum ofta valde att bosätta sig på åsar, men då ofta på lägre liggande svallsandsområden som omger åsarna. Det aktuella området berörde främst det hårt svallande partiet strax nedanför åschrönet till Husby skans. Initialt såg det ut att saknas förutsättningar för hålvägar, för varför skulle man göra sig omaket att ta sig upp mot höjdryggens krön för att genast ta sig ned igen, då man så mycket lättare kan följa den öppna mer flacka terrängen där Väg 53 går i dag? Inga hinder förelåg för kolbottnar.

Två dagar ägnades åt inventering och utredningsgrävning i mars 2015. Marken var då snö- och tjälfri. Hela området genomgicks noggrant och 7 möjliga boplatslägen för stenålderslokaler identifierades. I dessa togs 18 sökschakt upp med en 6 ton tung grävmaskin. Skopbredd var 1,2 meter. I schakten gick vi skiktvis ner med skopan. Mellan skoptagen rensade vi i sanden och gruset med fyllhammare och skärslev. Även små provgropar togs upp med fyllhammare på de möjliga boplatslägena. Inget av antikvariskt intresse hittades.

Sammanlagt togs 27 sökschakt upp inklusive de 18 nämnda ovan. Några ute på flacka sandheden där inget särskilt i terrängen talade för en strandbunden boplat. Sådana schakt är något av referens till det båtburna perspektivet på landskapet som beskrevs ovan. Även en stor mängd provgropar togs upp, cirka 150 stycken. Groparna grävdes på både bra och mindre bra lägen för att utmana vår bild av stenåldersboplaters lokalisering. Här och var fanns enstaka flyttblock – de enda skyddade platserna på den flacka sandsluttningen – inom utredningsområdet. Dessa ägnades ett särskilt intresse. Här kan man ha tagit skydd under stenåldern och lämnat kvar artefakter. Inget hittades. Blocken granskades också efter ristningar eller hållmålningar, men med negativt resultat.

Förutom schakt och provgropar så besiktigades alla markskador efter fynd som bearbetad kvarts, grönsten och annan bergart, skärvsten och keramik. Alla rotvältor rensades. Schaktkanter på en väg som går genom området samt kanterna i en äldre grusgrop granskades och rensades. Inga fynd. I östra delen fanns ett tämligen nyupptaget kalhygge med kvarstående frötallar. Detta hygge var hyggesplöjt, alternativt harvat. Vi gick alla ”plogspåren” upp och ner eftersom dessa i praktiken var färdiga – men grova – sökschakt sett med en arkeologs ögon. Inget av arkeologiskt intresse kunde ses. För inmätning av schakt och andra objekt användes en RTK-GPS.

Det var vid den översiktliga genomgången av området som stensättningen hittades. Först besiktigades den bergknalle som är belägen i områdets sydöstra del. Här fanns ingen stensättning i krönläge, vilket är ett vanligt läge för stensättningar. Två exempel finns i södra delen av Husbymalmen, Husby-Oppunda 71:1 och Husby-Oppunda 153:1. En stensättning hittades istället på höjdryggen väster om bergknallen. Här går en höjdrygg dominerad av stenfri sand. Krönet påminner om en stor strandvall. Det enda som syntes var en lutande rest sten, cirka 0,4 m hög. Första tanken var: gränsmärke eller stensättning, alternativt rest sten? Efter en snabb serie provhack med fyllhammaren kunde snart en rektangulär yta på cirka 3x4 meter urskiljas. Vilket är alldeles för stor för ett ordinärt gränsmärke. Runt om stensättningen träffade spetsen på fyllhammaren bara stum sand, medan man inne i anläggningen ideligen träffade en tät stenpackning direkt under den tunna torven som mest består av renlav och ljungris.

Vid ett återbesök senare under dagen syntes en grund svacka intill anläggningen, den påminde om en hålväg om än mycket svagt bildad. Denna pekade i N – S riktning tvärs över höjdryggen. En fortsättning eftersöktes i båda riktningarna, och cirka 100 meter norrut nere i slänten hittades ett hålvägskomplex i samma N – S riktning (Husby-Oppunda 272). Det var när den gamla färdvägen skar över en markerad svacka bakom en strandvall som hålvägar hade utbildats. Över sänkan syntes en vägbank som band ihop vägarna. Från söder och norrut – vilket också är nedåt i den svaga slutningen följer sålunda: en hålväg 15 meter lång, 1 – 2 meter bred och 0,1 till 0,2 meter djup, därefter vidtar en vägbank som är 5 meter lång och ca 0,2 meter hög, följt av en 5 meter lång hålväg, 1 – 2 meter bred och 0,1 – 0,2 meter djup. Måtten varierar givetvis beroende på vart i hålvägen man tar måtten; de är ofta smala och grunda i sina övre delar för att öka i bredd och djup ju längre ner man kommer i slänten, eller då de skär en kant/hylla eller vinkel i terrängen.

För att sammanfatta: Under utredningen påträffades hålvägar och en stensättning, något som inte heller är ovanligt på åsar. Fina exempel finns redan på Husbymalmen, se ovan under topografi och fornlämningsmiljö. Ingen kolbotten eller spår av annan aktivitet hittades.

Förundersökning

Syftet med förundersökningen var att beskriva och avgränsa stensättningen (Husby-Oppunda 272) samt klargöra om det fanns fler gravar intill denna. Omedelbart öster om stensättningen finns en svag svacka som påminner om en hålväg. Förundersökningen hade också som syfte att slutundersöka hålvägskomplexet (Husby-Oppunda 273) om det var görligt inom ramen för förundersökningen. Hålvägen skulle dokumenteras med foto, ritning och beskrivning. Schakt skulle tas upp och rensas samt profiler upprättas. Hålvägarna slutundersöktes under de två dagar i april 2015 som förundersökningen genomfördes. Husby-Oppunda 273 är således undersökt och borttagen.

Stensättningen Husby-Oppunda 272

Kring stensättningen togs 11 schakt upp med grävmaskin (figur 2). Både på krönet och i slänten kring anläggningen. Området består av svallsand med inslag av grus här och var. Ibland påträffades enstaka knytnävsstora stenar i sanden. Inga fler stenkonstruktioner kunde påträffas. Inga fynd som brända ben, keramik eller harts upptäcktes när schakten handrensades. Mellan sökschakten användes fyllhammare och geosond för att göra provstick. Inget påträffades då förutom ren sand. Stensättningen synes med största sannolikhet vara ensamliggande.

Stensättningen avgränsades med geosond och fyllhammare. Stenpackningen ligger omedelbart under det tunna torvtäcket. Storleken kunde preciseras till 2,2 x 3,7 meter (N – S). I SV står en rest hörnsten, en motsvarande upptäcktes liggande i det SO hörnet, fullt synlig i markytan under ljungris. Motsvarande hörnstenar i NV och NO kunde identifieras med geosond. De ligger ytligt i sanden, men gick ej att se i markytan. Strax öster om stensättningen syns en svagt markerad hålväg. Den är 7 meter lång, 1 – 2 meter bred och 0,1 – 0,2 meter djup. Hålvägen går i N – S riktning tvärs över sandryggen. Hålvägen går parallellt med stensättningens östra långsida.

Hålvägskomplexet Husby-Oppunda 273

Hålvägskomplexet bestod av, från norr till söder räknat, en 5 meter lång hålväg, följt av en vägbank, även den 5 meter lång och avslutningsvis en 15 meter lång hålväg. Anläggningen ligger i en svag norrsluttning. Först rensades marken från grenar och löst ris. Komplexet fotograferades och mättes upp. En plan upprättades på ritfilm (figur 5). Därefter togs fyra smala schakt upp som drogs tvärs över fornlämningen så att profiler kunde upprättas. Ett större schakt togs upp över vägbankens nordvästra del för att klargöra relationen mellan anlagd väg och bank gentemot strandvall/sluttning och den naturliga svackan. Schakten togs upp med grävmaskin. Endast torven togs bort försiktigt och därefter rensades först ytan grovt med fyllhammare. Med skärsläv finrensades sedan schakten och det mesta av rottrådarna klipptes så att en skarp yta erhöles. Inga fynd som hästskor eller dylikt påträffades. När marken var nyrensad och frisk syntes störningar som rötter, rotvältor och gamla stubbar som avvikande ”skuggor” i sanden. Podsoleringen på vägbanken skilde sig från den omgivande svackan. Schakten fotograferades från olika håll. Därefter ritades profilerna. I de rensade schakten blir hålvägen mycket tydlig eftersom ögat inte distraheras av den överlagrade markvegetationen. Påståendet är givetvis självklart men resultatet med denna metod är slående och övertygar även den som i början ställt sig tveksam.

Avslutningsvis grävdes två djupschakt, båda berörde vägbanken. Med maskin grävdes tunna skikt ner stegvis. De fyra väggarna i de två schakten rensades och rotklipptes, fotograferades och profilritningar upprättades. Lagren tolkades och ritades upp med skärsläv i sektionsväggen. Vägbanken var cirka 0,2 meter tjock och bestod av ljus sand. Under denna syntes den äldre markhorisonten som ett humöst och brunfärgat lager av sand. Det gamla marklagret var som tjockast 0,1 meter mitt under vägbanken och tunnade ut åt sidorna där det förmodligen var urlakat. Under den gamla markhorisonten vidtog steril svallsand. Avslutningsvis sänktes de djupa schakten ytterligare cirka 0,15 meter, men inget av antikvariskt intresse kunde ses. Till sist lades schakten igen och ytan återställdes.

Resultat

Utredningen genomfördes under två dagar i mars 2015. Flera möjliga lägen för stenåldersboplatser utredningsgrävdes (figur 1). Inga fynd av stenålderkaraktär påträffades, varken på de möjliga boplatslägena eller någon annanstans inom det planerade området för grus- och bergtäkt. Vid utredningen påträffades enstensättning och ett hålvägskomplex. Länsstyrelsen bedömde att dessa skulle förundersökas. Hålvägskomplexet skulle också slutundersökas inom ramen för förundersökningen som genomfördes under två dagar i april 2015. De nyfunna fornlämningarna beskrivs nedan:

Stensättning (Husby-Oppunda 272)

Stensättningen ligger på krönet av en låg sandrygg som löper i öst-västlig riktning. Ryggen är en sandrevel som bildats i lä av berghällar i öster. Fornlämningen består av en stenpackning inom en rektangulär yta om cirka 2,2x3,7 m. Både sökschakt med grävmaskin samt sondning och huggning med fyllhammare indikerar att marken runt stensättningen består av närmast helt stenfri sand (figur 2). I stensättningens hörn finns resta stenar varav en ännu står, den i SV. Hörnstenen i SO kunde enkelt rensas fram medan stenarna i de norra hörnen hittades med sond. Hörnstenarna är avlånga och har stått med sina flatsidor utåt. Stensättningen ligger med sin längsta sida mot en svagt markerad hålväg. Stensättningar av denna typ dateras vanligtvis till äldre järnålder och folkvandringstid, cirka 200 – 500 e. Kr.

Några meter vid sidan om den firsidiga stensättningen framträder en svag hålväg i N – S längdriktning, det vill säga över sandryggens krön. Hålvägens längd är cirka 7 meter, bredden 1,5 – 2 meter och djupet är 0,1 – 0,2 meter. Det nära sambandet mellan väg och grav tyder på att dessa är samtida. Vid ett återbesök december år 2016 var denna hålväg i det närmaste osynlig, förmodligen på grund av tjäle i torven som ansamlats i vägens botten. Effekten blir då att den redan grunda vägen jämnas ut och inte går att se. Torven reser sig av tjälen. Vid eventuell framtida undersökning bör en profil dras tvärs över hålvägen, gärna så att stensättningen inkluderas i profilen. Efter avbaning och rensning brukar vaga hålvägar framträda tydligt om än svagt utbildade. Är det inte en hålväg så kommer det att framgå då. Undertecknad har tidigare dokumenterat omfattande hålvägskomplex intill en rullstensås, där det fanns en stor mängd svagt utbildade hålvägar. Vissa kan sägas vara stigar (Wikell & Pettersson 2014).

System av hålvägar och vägbank (Husby-Oppunda 273)

Två hålvägar sammanbundna av en vägbank (figur 5). Komplexet består från norr till söder av hålväg, vägbank och hålväg. Den norra hålvägen är ca 5 meter lång, 1,5 – 2,0 meter bred och 0,1 – 0,2 meter djup. Vägbanken är anlagd över en sänka mellan strandvallar och är ca 5 meter lång, 2 meter bred och 0,2 meter hög. Den södra hålvägen är cirka 15 meter lång, 1,5 – 2,0 meter bred och 0,1 – 0,2 meter djup. Hålvägarna med vägbanken är undersökt och borttagen.

Referenslista

Berg, G. 1982: Beskrivning till jordartskartan Nyköping NV - SGU Ae 52.

Florin, S. 1948. Kustförskjutningen och bebyggelseutvecklingen i östra Mellansverige under senkvartär tid. Diss. Stockholm universitet. Stockholm.

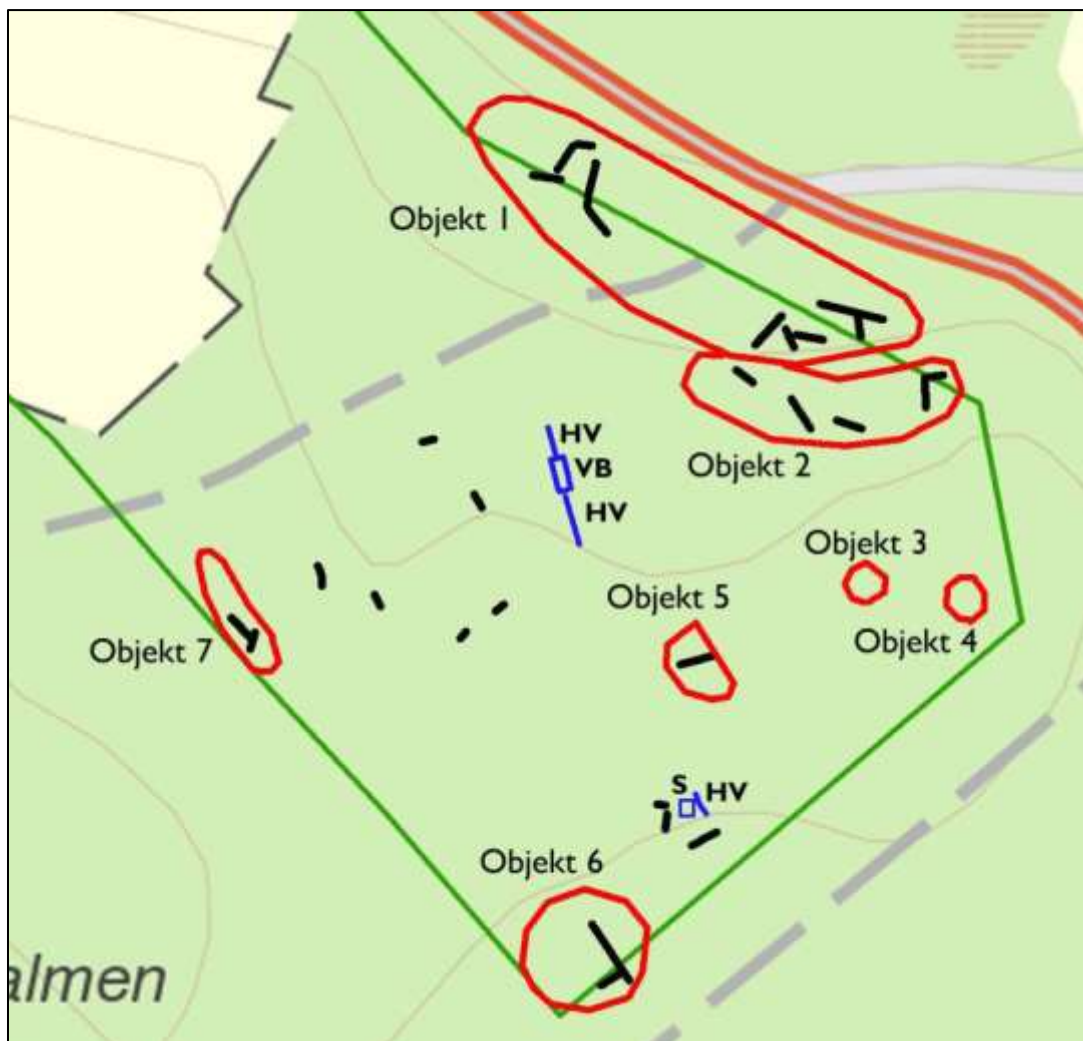
Pettersson, M. & Wikell, R. 2004. The Outermost Shore: Site-location in Mesolithic Seascapes of Eastern Central Sweden. With a case-study in a Burnt-off Forest Area in Tyresta National Park. In Knutsson, H. (red.). Coast to Coast – Arrival. Results and Reflections. Coast to Coast Books 10. Uppsala. P. 435 – 467.

Vikstrand, P. 2001. Gudarnas platser. Förkristna sakrala ortnamn i Mälardalskapen. Diss. Uppsala universitet. Uppsala.

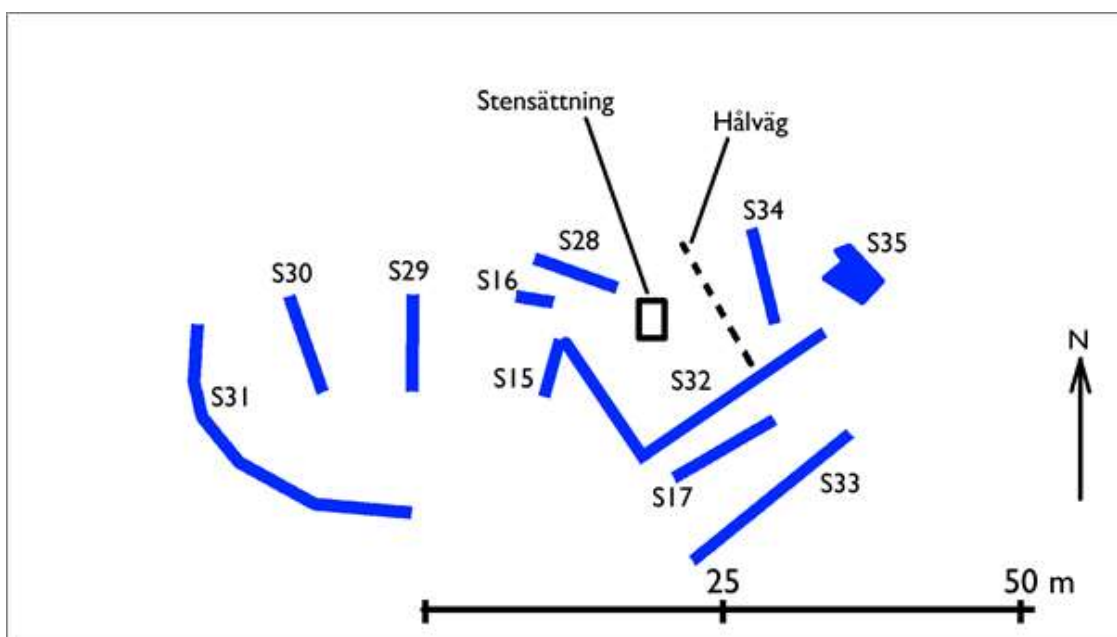
Wijkander, K. 1983. Kungshögar och sockenbildning. Studier i Södermanlands administrativa indelning under vikingatid och tidig medeltid. Diss. Stockholms universitet. Södermanlands museum, Sörmländska handlingar 39. Nyköping.

Wikell, R. & Pettersson, M. 2014. Hålvägar och stenåldersboplatser vid Albyberg, Södermanland, Österhaninge socken, Haninge kommun. Arkeologisk förundersökning i avgränsande syfte av stenåldersboplatser samt dokumentation av hålvägar. Arkeologhuset rapport 2014:3. Haninge.

Figurer

Figur 1. Undersökningsområdet med schakt och fornlämningar. S = stensättning, HV = hålväg, VB = vägbank.

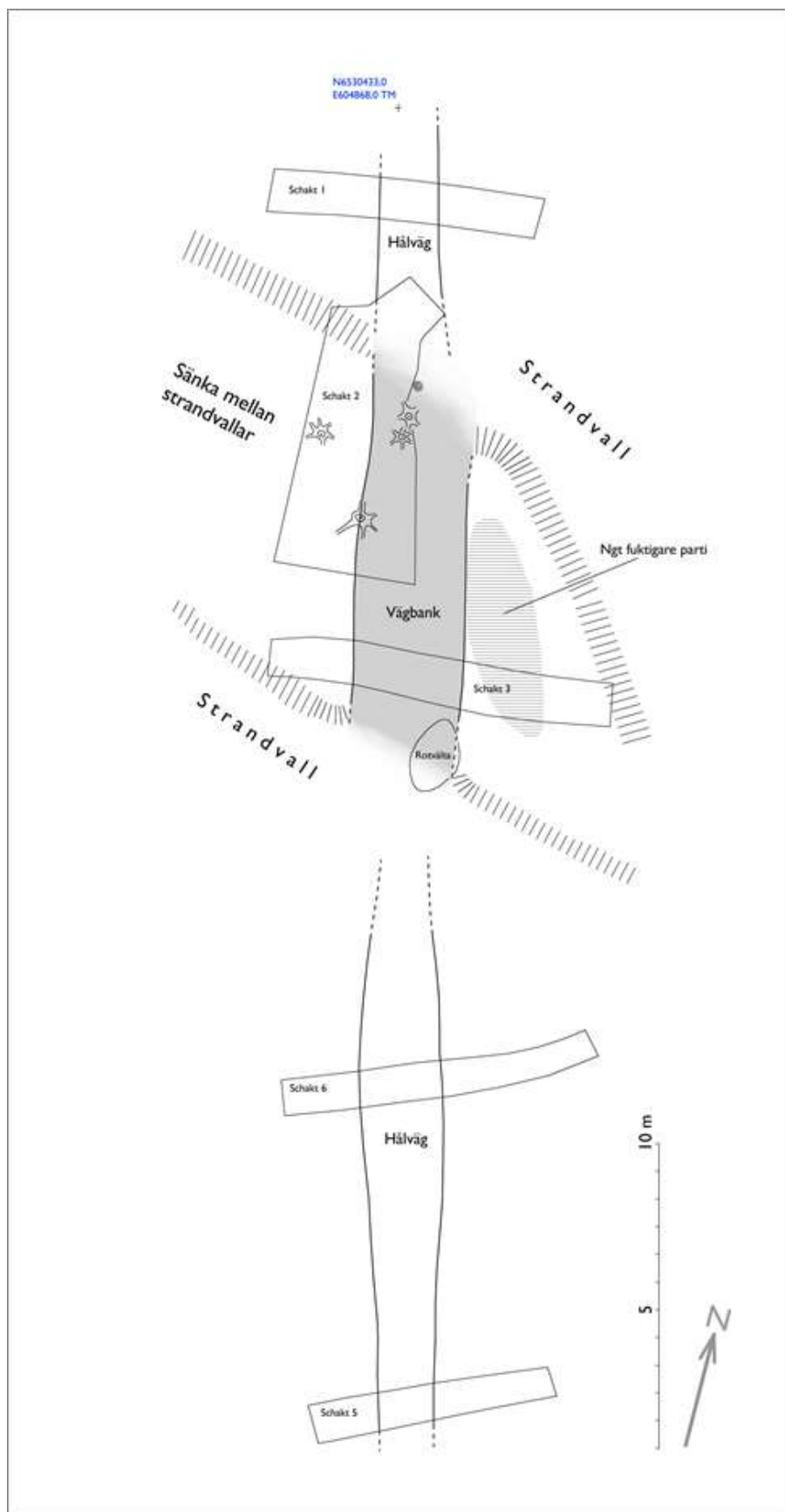
Figur 2. Stensättning Husby-Oppunda 272 med kringliggande schakt.

Figur 3. Norra djupschaktet genom vägbanken, Husby-Oppunda 273. Notera den överlagrade gamla markhorisonten.

Figur 4. Vägbanken, Husby Oppunda 273, från NV efter rensning. Måttbandet ligger ungefär mitt på vägbanken, som syns som en svag, något ljusare förhöjning som sträcker sig från vänster bildkants nedre del och snett uppåt höger.

Figur 5. Plan över vägsystemet Husby-Oppunda 273.

Schakttabell

Samtliga 40 schakt som togs upp vid utredning och förundersökning. Längden på schakten uppgår till 493 meter. Ytan är 632 m². De cirka 150 provrutorna (ca 0,25 x 0,25 till 0,5 x 0,5 meter) är inte inräknade här. Marken på den svallade åsslutningen är tämligen ensartad. Tallskog med låg örtvegetation med stort inslag av lav och mossa ovanpå förna, följt av podsol och anrikningshorisont på mer eller mindre stenfri svallsand.

NR	ORIENTERING	STORLEK m	BESKRIVNING
S. 1	Ö – V	7 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 2	NO – SV	15 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 3	N – S, NV – SO	33 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 4	NO – SV	10 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 5	NV – SO	6 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 6	OSO – VNV	7 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 7	N – S	5 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 8	OSO – VNV	30 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 9	O – V	5 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 10	N – S	14 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 11	OSO – VNV	7 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 12	NNV – SSO	8 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 13	NV – SO	6 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 14	O – V	16 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 15	NNO – SSV	6 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 16	O – V	4 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 17	ONO – VSV	15 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 18	NNV – SSO	30 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 19	NO – SV	11 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 20	NO – SV	4 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 21	NV – SO	7 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 22	N – S	6 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 23	NNV – SSO	4 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 24	NO – SV	4 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 25	NO – SV	4 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 26	NNV – SSO	5 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 27	O – V	5 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 28	NV – SO	8 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 29	N – S	10 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 30	NNV – SSO	12 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 31	NV – SO	43 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 32	NO – SV	52 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 33	NO – SV	31 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 34	N – S	12 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 35	NV – SO	6 x 4	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 36	O – S	9 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 37	N – S	10 x 5	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 38	O – V	12 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 39	NNO – VSV	11 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.
S. 40	NNO – VSV	8 x 1,2	Förna och torv 0,1 m. Svallsand och grus ner till 0,1 m.

Administrativa uppgifter

Länsstyrelsens beteckning	431-897-2015.
arkeologisk utredning	431-1815-2015.
arkeologisk förundersökning	2015-04-02 och 2015-03-30
Beslutsdatum	2015-1 Sö.
Wikell arkeologi dnr	Terraprojekt Ingemar Burell AB.
Uppdragsgivare	Arkeologisk utredning.
Typ av undersökning	Arkeologisk förundersökning.
Undersökningstid	19-20 mars 2015 och 13-14 april 2015.
Projektgrupp	Roger Wikell (projektledare Wikell Arkeologi) och Mattias Pettersson (Arkeologhuset).
Underkonsult	Arne Jonsson, ATV Entreprenad AB.
Landskap:	Södermanland.
Län:	Södermanlands län.
Kommun	Nyköping kommun.
Socken	Husby-Oppunda.
Fastighet	Husbygård 1:4.
Undersökt yta	Ca 8 hektar.
Fornlämningsnummer	Husby-Oppunda 272 och Husby-Oppunda 273.
Kartblad	Fastighetskartan 65G 3a SV, 65G 3a SO.
Höjd över havet	55 – 65 meter.
Koordinatsystem	Sweref 99 TM.
Inmätningssmetod	GPS.
Foto och figurer	Mattias Pettersson, Arkeologhuset.
Fynd	Inga fynd.

